

Frank Dahlgaard (UP):

Tak for svaret. Det er jo klart, at jeg ikke kender huspriserne, for statistikken skal jo først samles ind, men vi har den til og med tredje kvartal, dvs. til begyndelsen af oktober måned 2000.

Men det er jo ikke anderledes, end at ministeren var ude, jeg tror, det var for en uge eller 10 dage siden, og tale om, at huspriserne var kommet så højt op, at ministeren i fjernsynet sagde til kommende huskøbere: Pas på, I skal ikke betale så meget for husene. Havde ministeren overhovedet forestillet sig, at man kunne være i sådan en situation i Danmark efter et nej til euroen?

Med hensyn til aktiekurserne, hvor ministeren siger, at det har ministeren ikke kendskab til, vil ministeren så se i det sidste nummer af Børsens Nyhedsmagasin fra den 5. november 2000, hvor der står, at Danmark er det eneste lyspunkt med hensyn til aktiekurserne, aktiekurserne bevæger sig dårligt i alle andre lande end i netop Danmark?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Nu vil det altså undre mig meget, hvis aktiekurserne ikke er gode i Sverige og andre lande. Jeg har ikke læst den artikel, men jeg stiller gerne op næste onsdag eller svarer på skriftlige spørgsmål, hvis det er nødvendigt eller ønsket.

Det, jeg udtalte mig om for 10 dage siden, er om en analyse, der hedder »Familie og Indkomster – November 2000«, som Økonomiministeriet laver en gang om året, hvor et af kapitlerne drejer sig om en vurdering af pinsepakkens effekter. Her er det korrekt, men det har ikke noget med folkeafstemningen eller forudsigelser i forbindelse med folkeafstemningen at gøre, at vurderingen i regeringen i juni 1998 i forbindelse med pinsepakken – ændringer af værdien af rentefradraget – betød, at vi forudså, at der ville være en opbremsning i stigningen på huspriserne, og det var bl.a. det, vi gik efter.

Det har ikke helt fulgt det forløb, som regeringen havde håbet på og forudset eller analyseret sig til. Og noget af det, der har bidraget til, at det ikke helt har fulgt det forløb, er måske – det er der noget der tyder på – brugen af flekslån, som gør, at ydelserne bliver lavere, end hvis man har fast forrentede lange lån. Dette betyder, at der er en risiko eller sandsynlighed for, at man sætter sig til et højere prisniveau, fordi ydelserne reduceres ved hjælp af rentetilpasningslåne.

Det er i den sammenhæng, jeg har sagt til nye husejere, de unge, at de skal passe på ikke at

sætte sig for stramt, for der er selvfølgelig en vis risiko ved den type belåning.

Det har ikke noget at gøre med folkeafstemningen, og jeg mindes ikke, at jeg har udtalt mig særlig meget om huspriserne i forbindelse med kampagnen op til folkeafstemningen.

Frank Dahlgaard (UP):

Jo, der var en serie spørgsmål her i løbet af sommeren op til folkeafstemningen om det her, bl.a. på baggrund af Den Danske Banks vurdering af, at huspriserne ville falde med 100 mia. kr. i tilfælde af et nej, og at aktiekurserne ville falde, hvilket ville give et formuetab på 50 mia. kr. I alt ville et nej koste 150 mia. kr. på formuen.

Det var der spørgsmål om, og regeringen benyttede overhovedet ikke lejligheden til at tage afstand fra denne beregning, som i kommentarerne fremstod som meget sandsynlig, det kunne meget vel ske. Nu er vi i en situation, hvor vi har fået et nej. Huspriserne fortsætter stadig væk på det pæne niveau. Ministeren bruger anledningen til at sige i en rapport, at huspriserne er for høje og pas på.

Det kører altså fint, og alligevel vil ministeren ikke erkende, at det er en overraskende situation, at det altså går utrolig godt for dansk økonomi på alle områder.

Jamen jeg synes, det er mærkeligt, og jeg synes, vi mangler disse forklaringer. De forklaringer, som ministeren er kommet med nu, vil ministeren ikke her medgive, at dem, kunne man lige så godt have fremlagt før folkeafstemningen, for der er ikke noget nyt i dem.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg skal ikke gøre mig klog på Den Danske Banks analyser, men jeg kan i hvert fald sige én ting: Der var jo ikke nogen, der drømte om, at et ja eller nej ville give nogle reaktioner af den størrelsesorden fra den ene dag til den anden.

Hverken i regeringens vurdering i den meget tykke analyse om Danmark og euroen, i vismændenes vurdering, i Det Europæiske Råds udvalgs vurdering eller Hoffmeyerudvalgets vurdering er der nogen økonomer, der har forudset, at der skal komme reaktioner fra den ene dag til den anden.

Jeg har stået her i salen og svaret på spørgsmål fra Dansk Folkepartis ordfører, bl.a. også om jeg vurderede, at et nej ville give sig udslag i et pres på kronen eller ikke, og jeg har sagt, at der kunne komme en lille krusning eller mindre